

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 139/2018-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. marca 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Idou Cabanovou, Mičinská cesta 2621/35, Banská Bystrica, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2 Cb 19/2010 z 30. decembra 2015, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 40/2016 z 12. apríla 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 43/2016 z 10. novembra 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Idou Cabanovou, Mičinská cesta 2621/35, Banská Bystrica, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 Cb 19/2010 z 30. decembra 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“), uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 Cob 40/2016 z 12. apríla 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“), ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Obdo 43/2016 z 10. novembra 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením okresného súdu sp. zn. 5 Er 17/2011 z 8. júna 2011 bol pripustený vstup sťažovateľa do exekučného konania na miesto pôvodného oprávneného, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok voči povinnému (ktoré boli predmetom exekučného konania) uzavretej medzi pôvodným oprávneným ako postupcom a sťažovateľom ako postupníkom z 25. februára 2011.

Predmetné exekučné konanie bolo začaté 17. januára 2011 na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok okresného súdu sp. zn. 2 Cb 19/2010 z 2. novembra 2010 vydaný ako rozsudok pre zmeškanie (ďalej aj „rozsudok pre zmeškanie“ alebo „exekučný titul“), ktorým bola žalovanému uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 72 469,68 € s príslušenstvom a trovy konania v sume 6 522,65 €. Exekučný titul podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť 6. decembra 2010 a vykonateľnosť 9. decembra 2012.

V priebehu exekučného konania povinný podal 13. marca 2015 odvolanie s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom spochybňoval účinnosť jeho doručenia argumentujúc nesplnením podmienok pre aplikáciu fikcie doručenia.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 2 Cb 19/2010 z 23. júna 2015 bol návrh povinného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu podal povinný odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 13 Cob 25/2015 z 11. februára 2015 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd vec opätovne v intenciách právneho názoru krajského súdu prejednal a rozhodol o nej (touto sťažnosťou) napadnutým uznesením tak, že návrh povinného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie opätovne zamietol s odôvodnením, že v pôvodnom konaní boli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu fikcie doručenia rozsudku povinnému ako fyzickej osobe – podnikateľovi podľa v tom čase platného a účinného § 48 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podal povinný odvolanie 6. júla 2015, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil a rozsudok pre zmeškanie (exekučný titul) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov pre aplikáciu fikcie doručenia rozsudku pre zmeškanie povinnému (žalovanému v základnom konaní).

Právny predchodca sťažovateľa (žalobca v základnom konaní – [REDACTED]) podal 9. mája 2016 proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie, v ktorom sa domáhal, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdí. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolacie konanie zastavil pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania s odôvodnením, že dovolateľ v priebehu dovolacieho konania podľa výpisu z obchodného registra zanikol výmazom bez právneho nástupcu k 5. októbru 2016, a teda stratil právnu subjektivitu.

Prílohu sťažnosti tvorí aj podanie sťažovateľa označené ako „Námietka doručovania“ adresovaná okresnému súdu k sp. zn. 2 Cb 19/2010, ktorá bola doručená okresnému súdu podľa prezentačnej pečiatky 10. júna 2016. Sťažovateľ v tomto podaní žiada, aby mu ako postupníkovi oprávnenému (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky) na pohľadávku tvoriacu predmet exekučného konania bolo doručené napadnuté uznesenie krajského súdu a v tejto súvislosti tiež namieta, že napadnuté uznesenie krajského súdu nenadobudlo právoplatnosť.

Sťažovateľ k sťažnosti priložil aj podanie označené ako „Doloženie do spisu“ z 20. mája 2015 adresované krajskému súdu k sp. zn. 13 Cob/166/2015 (išlo o súvisiace konanie o určovacej žalobe povinného), z ktorého okrem iného vyplýva, že sťažovateľ vstúpil do exekučného konania na miesto žalobcu ako pôvodne oprávneného.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta najmä odňatie možnosti konať pred súdom, keď napriek predchádzajúcemu postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, s ním súdy nekonali ako s účastníkom konania a zásah do jeho právnej istoty, keď otázka účinnosti doručenia rozsudku pre zmeškanie už bola skôr v súvisiacich konaniach (o určovacej žalobe povinného a v konaní o návrhu povinného na odklad exekúcie) podľa jeho názoru právoplatne vyriešená. Taktiež namieta arbitrárnosť zmeny právneho posúdenia účinnosti doručenia rozsudku pre zmeškanie krajským súdom. Napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu sťažovateľ vytýka najmä nedôvodné zastavenie konania s poukazom na svoje singulárne nástupníctvo vzťahujúce sa k pohľadávke, o ktorej sa v dovolacom konaní rozhodovalo. Sťažovateľ v tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

«V zákonnej mesačnej lehote podala dovolanie spoločnosť - pôvodný žalobca [REDAKOVANÉ]. (keďže sa súdy nevysporiadali so zmenou účastníka konania na strane žalobcu) voči zmeňujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Žiline...

Dovolacie dôvody: Podľa § 239 ods. 1 písm. a) O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konať.

Následne podal dovolanie i právny nástupca žalobcu [REDAKOVANÉ]... (keďže sa súdy nevysporiadali so zmenou účastníka konania na strane žalobcu a nekonali s ním

ako s právnym nástupcom, súdy právnemu nástupcovi pôvodnej žalobkyne vôbec nedoručovali súdne zásielky ohľadne žalovaným vyvolaného konania zo dňa 13. 3. 2015 a nebolo mu doručené ani zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu o zrušení rozsudku č. k. 2 Cb/19/2010-68 zo dňa 2. 11. 2010.)

Sťažovateľ osobne doložil dňa 10. 6. 2016 do spisu 2 Cb/19/2010 vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín námietku doručovania, kde namieta NEdoručovanie súdnych zásielok.

Dňa 10. 11. 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Obdo/43/2016 konanie zastavil z dôvodu, že žalobca: [REDAKOVANÉ].. bol podľa § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka vymazaný z obchodného registra dňom 5. 10. 2016. Keďže žalobca v priebehu dovolacieho konania zanikol bez právneho nástupcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 438 ods. 1 CSP v spojení s § 62, § 64 § 66 CSP dovolacie konanie zastavil.

Dňa 29. 11. 2016 Uznesením č. k. 1 CoE/125/2016 zastavil exekúciu z dôvodu neexistencie vykonateľného rozhodnutia.

Dňa 5. 12. 2016 súd odmietol sťažovateľovi - singulárnemu právnemu nástupcovi nahliadnuť do spisu 2 Cb/19/2010...

Sťažovateľ namieta postupmi a rozhodnutiami Okresného súdu Dolný Kubín v konaní sp. zn. 2 Cb/19/2010, Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 13 Cob/40/2016 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 1 Obdo/43/2016 pre nekonanie so singulárnym právnym nástupcom a následné zastavenie dovolacieho konania Najvyšším súdom Slovenskej republiky z dôvodu zániku pôvodnej žalobkyne v konaní sp. zn. 2 Cb/19/2010... porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu jej zákonného práva na vlastníctvo a jeho ochranu a práva na spravodlivý proces - ústavou zaručených práv...

Porušovatelia sa v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 13. 3. 2015 nevysporiadali so zmenou účastníka konania na strane žalobcu, ktorú dňa 20. 5. 2015 oznámil súdu sťažovateľ - singulárny právny nástupca [REDAKOVANÉ] označené ako „Doloženie do spisu“.

Porušovatelia konali v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie s účastníkom na strane žalobcu, ktorý nebol vecne legitimovaný.

Žalobu na zaplatenie istiny s príslušenstvom a zmluvných pokút podávala návrhom doručeným na okresný súd Dolný Kubín dňa 19. 2. 2010 spoločnosť [REDAKOVANÉ]. V čase podania žaloby mala táto žalobkyňa aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Odvolanie žalovaného proti rozsudku č. k. 2 Cb/19/2010-68 zo dňa 2. 11. 2010 a návrh žalovaného na zrušenie uvedeného rozsudku boli podané žalovaným na Okresný súd Dolný Kubín až dňa 13. 3. 2015 , teda po dátume uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 2. 2011 na singulárneho právneho nástupcu [REDAKOVANÉ]...

Súd má v takomto prípade povinnosť pokračovať v konaní s jej právnym nástupcom...

Uznesením č. k. 5 Er/17/201-37 zo dňa 08. 06. 2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 6 CoE/50/2012-262 zo dna 31. 08. 2012 (právoplatný 2. 11. 2012) súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného oprávneného - žalobcu [REDAKOVANÉ] . vstúpil oprávnený - [REDAKOVANÉ] .. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 02. 2011. Uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím došlo ku ZMENE účastníka konania.

O právnom nástupcovi mal súd vedomosť, nakoľko mu to sťažovateľ oznámil dňa listom zo dňa 20. 5. 2015 pod názvom „Doloženie do spisu“, súd uvedené vôbec nezobral na vedomie. Súd mal vedomosť o zmene účastníkov konania i z iných konaní, na ktoré prvostupňový súd poukázal...

Sťažovateľ namieta porušenie v petite označených práv na spravodlivé súdne konanie, že sa právne relevantným spôsobom súdy nevysporiadali so singulárnym právnym nástupníctvom sťažovateľa v priebehu konania a tým mu odňali možnosť konať pred súdom.

Konajúce súdy porušili zásadu rovnosti strán v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, ktorá sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje občianskoprávny súd...

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 13 Cob/40/2016 zo dňa 12. 4. 2016, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2 Cb/19/2010-68 zo dňa 2. 11. 2010, okrem toho, že nekonal so singulárnym právnym nástupcom rozhodol o zrušení uvedeného rozsudku pre zmeškanie z dôvodu nesprávneho doručovania súdnych zásielok žalovanému...

Týmto opakovane rozhodoval o veci, ktorá už preskúmaná a právoplatne vyriešená bola. Formálnu právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku pre zmeškanie

č. k. 2 Cb/19/2010-68 zo dňa 2. 11. 2010 preskúmali všetky stupne súdov aj generálny prokurátor Slovenskej republiky...

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zahŕňa v sebe aj právo na ochranu pred opakovaným uplatňovaním práva, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a právo na spravodlivý súdny proces garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

Sťažovateľovi nie je známa okolnosť, za ktorých sa rovnaký súd a rovnaký senát [REDAKOVANÉ] rozhodol zmeniť svoje skoršie právoplatné rozhodnutie, nakoľko odôvodnenie zmeny názoru je arbitrárne, neudržateľné, bez opory v zákone a judikátoch.

Ak odvolací súd uznesením 13 Cob/25/2015-188 v konaní o určenie, či existuje právo na plnenie priznané rozsudkom 2 Cb/19/2010-68 zo dňa 02. 11. 2010 pri preskúmaní tých istých listinných dôkazov založených v spise 2 Cb/19/2010, t. j. výpisu zo živnostenského registra i obálky na č. l. 49 spisu mal preukázané, že predmetné uznesenia bolo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] doručované podľa ust. § 48 ods. 3 O. s. p., t. j. zákonným spôsobom, keďže fikcia doručenia je upravená práve ust. § 48 ods. 3 O. s. p.

A potvrdil uznesenie 10 Cb/64/2015-145 zo dňa 6. 11. 2014, ktorým súd konanie o určenie zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle ustanovenie § 159 ods. 3 O. s. p. potom je arbitrárny a neudržateľný opačný názor toho istého senátu vyslovený v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia č. k. 13 Cob/40/2016, že nebolo [REDAKOVANÉ] doručované zákonným spôsobom, nakoľko neboli splnené všetky zákonné predpoklady k tomu, aby nastali účinku fikcie doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O. s. p...

Podľa názoru sťažovateľa sa porušovateľ nevysporiadal so všetkými uvedenými skutočnosťami, dôvody zrušenia rozsudku pre zmeškanie treba považovať za nepresvedčivé, nepreskúmateľné, arbitrárne a porušujúce čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru...

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 13 Cob/40/2016 zo dňa 12. 4. 2016 v odôvodnení neuviedol odklon od ustálenej judikatúry NS SR aj ÚS SR, keď v odôvodnení uviedol, že okresný súd bol povinný doručovať súdne zásielky opakovane okrem adresy podnikania aj na iné adresy, ktoré boli súdu známe neberúc do úvahy judikáty Najvyššieho súdu SR vo veciach podobných...

Odvolaací súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorá sa na zistený skutkový stav nevzťahuje, vzhľadom na špecifickosť úpravy doručovania právnickým osobám a fyzickým osobám - podnikateľom nemožno na tento prípad aplikovať ustanovenia o doručovaní fyzickým osobám (§ 47 OSP)...

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Obdo/43/2016 zo dňa 10. 11. 2016 zastavil dovolacie konanie z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. bola podľa § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka vymazaná z obchodného registra dňom 5. 10. 2016.

Tým znemožnil sťažovateľovi ako singulárnemu právnenému nástupcovi pôvodnej žalobkyne realizáciu práva vymôcť od žalovaného sumu 72 469,65 € spolu s úrokom, trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 4 348 € a trov právneho zastúpenia vo výške 2 176,65 €, nakoľko exekučné konanie je zastavené a konanie o veci samej z dôvodu uvedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky a to, že (pôvodná) žalobkyňa v priebehu dovolacieho konania zanikla bez právneho nástupcu bude zastavené.

Podľa názoru sťažovateľa bolo povinnosťou dovolacieho súdu sa oboznámiť s listinnými dôkazmi založené v spise Okresného súdu Dolný Kubín 2 Cb/19/2010 a zistiť skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práva. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky zo dňa 25. 2. 2011 je, že postupník sa stáva aktívne legitimovaným...

Súd má v takomto prípade povinnosť pokračovať v konaní s jej právnym nástupcom a iba ak právneho nástupcu niet, konanie zastaví...

Ďalej, uvedenými rozhodnutiami došlo k nezákonnému odňatiu majetku sťažovateľa a tým súdy porušili ústavné právo sťažovateľa vlastniť majetok, zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR došlo k porušeniu práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a tiež k odňatiu práva domáhať sa súdnej ochrany a práva na spravodlivý a zákonný proces, keď NS SR nevyhodnotil porušenia ústavných procesných princípov a predpisov najmä opomenutie dôkazu o zmene účastníka konania na strane žalobcu, opomenutie vyhodnotiť argumentácie sťažovateľa v základnej otázke originálneho nadobudnutia vlastníckeho práva ku pohľadávke a s tým súvisiacich práv singulárneho právneho nástupcu na strane žalobcu, čo zakladalo povinnosť Najvyššieho súdu SR zaoberať sa vecou celou, pretože rozhodnutie a konanie rozhodnutiu predchádzajúce trpí zmätočnosťou.»

Na základe citovanej sťažnostnej argumentácie sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, napadnuté uznesenia zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom zároveň uloží povinnosť okresnému súdu, krajskému súdu, ako aj najvyššiemu súdu uhradiť mu primerané finančné zadost'učinenie (každý súd v sume po 33 000 €) a úhradu trov konania v sume 303,16 €.

Z verejne prístupného Obchodného registra Slovenskej republiky vyplýva, že sťažovateľ bol od 26. októbra 2007 do 4. októbra 2016 jedným zo spoločníkov a samostatne konajúcim konateľom obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorá bola pôvodnou žalobkyňou v napadnutom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 2 Cb 19/2010 a uplatňovala všetky procesné oprávnenia účastníka konania až do jej zániku (5. októbra 2016) počas dovolacieho konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V nadväznosti na skutočnosť že sťažovateľ namieta primárne porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť v súdnom konaní, ktoré ešte nie je právoplatne skončené ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v zmysle ktorej zásadne nazerá na právo na súdnu ochranu ako na právo „výsledkové“, ktorému musí zodpovedať proces ako celok, pričom skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také pochybenie všeobecného súdu, ktoré už nie je napravitel'né alebo odstránitel'né ďalšou činnosťou všeobecného súdu, resp. využitím procesných prostriedkov poskytnutých účastníkom konania platným a účinným procesným kódexom (m. m. I. ÚS 148/03, III. ÚS 355/05, II. ÚS 307/06).

Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03) obdobne ako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002) vyplýva, že ústavný súd a Európsky súd pre ľudské práva overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V spojitosti s tým ústavný súd zdôrazňuje, že sťažovateľove námietky proti napadnutým uzneseniam okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, ako aj postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, by sa mohli stať predmetom meritórneho prieskumu ústavného súdu len v tom prípade, ak by vyvolávali u sťažovateľa konkrétne

relevantné negatívne dôsledky vzťahujúce sa na výsledok súdneho konania, ktoré by už nebolo možné korigovať ďalším procesným postupom, prípadne v opravných konaniach.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľ v podstatnom namieta, že k porušeniu ním označených práv došlo odňatím možnosti konať pred súdmi, pretože po postúpení pohľadávky s ním mali súdy konať ako s účastníkom konania na miesto pôvodného žalobcu (oprávneného v exekučnom konaní).

Aplikujúc skôr uvedené právne názory na vec sťažovateľa ústavný súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že sťažnosť bola podaná v procesnej situácii, keď krajský súd ako súd odvolací zmenil sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že zrušil rozsudok pre zmeškanie (pôvodný exekučný titul) a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie v merite, t. j. o povinnosti žalovaného zaplatiť pohľadávku, ktorá bola predmetom zmluvného prevodu. Okresný súd teda bude pokračovať v konaní o povinnosti žalovaného zaplatiť uplatňovanú pohľadávku, ku ktorej nadobudol sťažovateľ vlastníctvo z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky. Je nepochybné, že v takejto procesnej situácii má sťažovateľ k dispozícii všetky procesné oprávnenia účastníka konania (po účinnom pripustení jeho vstupu do konania vo veci samej na základe jeho návrhu na takéto rozhodnutie po preukázaní postúpenia pohľadávky) pred okresným súdom, ktoré bude môcť podľa svojho presvedčenia uplatňovať v pokračujúcom konaní, vrátane možnosti uplatňovať svoju opozitnú argumentáciu v opravnom prostriedku proti konečnému rozhodnutiu okresného súdu.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne, t. j. na princípe subsidiarity. Zmysel

a účel princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (porovnaj m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013).

Aplikujúc citovanú judikatúru na posudzovanú vec, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa domáha ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom predčasne, keďže v aktuálnom štádiu exekučného konania vedeného okresným súdom má k dispozícii účinné prostriedky na ochranu svojich práv. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní uplatnením zásady *ratione temporis* odmietol podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Nad rámec uvedeného vo vzťahu k argumentácii sťažovateľa, že exekučný súd už pripustil jeho vstup do konania, ústavný súd považuje za vhodné poznamenať, že sťažovateľom označené rozhodnutie súdu sa vzťahuje na jeho vstup do exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 Er 17/2011, od ktorého nemožno automaticky (bez ďalšieho) odvodzovať, že ním bol pripustený jeho vstup aj do iných súvisiacich konaní, t. j. aj vstup sťažovateľa do základného konania o pohľadávke voči žalovanému vedeného okresným súdom pod sp. zn. 2 Cb 19/2010 musí iniciovať procesnými prostriedkami k tomu určenými so všetkými náležitosťami a preukázať nástupníctvo vo vzťahu k predmetnej pohľadávke právne relevantným spôsobom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2018